

VEJLEDNING TIL PSYKOLOGER

Vejledning til psykologer om undersøgelser i adoptionssager

www.adoptionsnaevnet.dk

ADOPTIONS
naevnet

Adoptionsnævnets kontaktoplysninger:

Kristineberg 6

2100 Kbh. Ø

Tlf. 33 92 33 02

Adoptionsnævnet

Juli 2008

3. udgave

Publikationen kan hentes på www.adoptionsnaevnet.dk

Formål og kvalifikationer	5
Lovgrundlaget	6
Reglerne om adoption	6
Fase 1	6
Fase 2	7
Fase 3	7
Adoption af danske børn	8
Aktører på adoptionsområdet	8
Adoptionssamrådene	8
Statsforvaltningen	9
Adoptionsnævnet	9
Familiestyrelsen	10
De formidlende organisationer	10
Adoption og Samfund	11
Habilitet og tavshedspligt	11
Psykologens opgave	11
Undersøgelsens forløb	12
Den indledende samtale	12
Den kliniske undersøgelse	13
Den afsluttende samtale	13
Erklæringens opbygning	14
Opbevaring af undersøgelsesmateriale	15

Forord

Denne vejledning udgør Adoptionsnævnets vejledende retningslinier for undersøgelser og erklæringer i sager, hvor der som led i vurderingen af om ansøgere kan godkendes som adoptanter iværksættes en psykologisk undersøgelse af de pågældende.

Nævnet har som led i sin behandling af klager over afgørelser, der er truffet af adoptionssamrådene, fået indtryk af, at det kan være nyttigt, at der udarbejdes en faglig vejledning til brug ved udarbejdelse af psykolog erklæringer i adoptionssager. Vejledningen indeholder bl.a. en kort gennemgang af det godkendelsesforløb, som ansøgere til adoption gennemgår, ligesom der opstilles vejledende retningslinier for, hvordan psykologerne bør tilrettelægge undersøgelsesforløbet og opbygge erklæringer i sådanne sager.

Vejledningen er suppleret med en vejledning til ansøgere, der skal deltage i en psykologundersøgelse og en vejledning til samrådene om, hvorledes samrådet bør forholde sig, når der iværksættes en sådan undersøgelse.

Dansk Psykologforening har haft vejledningen til udtalelse.

Det er nævnets håb, at vejledningen kan blive til gavn for alle parter i adoptions-sager.

FORMÅL OG KVALIFIKATIONER

Formålet med disse vejledende retningslinier for undersøgelser og erklæringer om ansøgers psykiske ressourcer i forbindelse med adoption er at bidrage til at sikre kvalitet og ensartethed i det fagpsykologiske arbejde inden for dette felt. Det er samtidig hensigten med vejledningen at bidrage til at øge trygheden hos ansøgere i forbindelse med de psykologiske undersøgelser.

Rollen som faglig konsulent

I forbindelse med psykologiske undersøgelser fungerer psykologen som adoptions-samrådets fagkyndige konsulent. For at påtage sig at udfærdige en psykologundersøgelse i en sag vedrørende kommende adoptivforældre må psykologen være autoriseret og også have betydelig undersøgelseserfaring samt grundig indsigt i vurderingen af personlighedsmæssige, ressourcemæssige, intellektuelle og/eller tilknytningsmæssige ressourcer hos voksne i relation til omsorgs- og forældrefunktioner for børn.

Det er nødvendigt, at psykologen har eller tilegner sig basal viden om det retsgrundlag og den administrative praksis, som gælder på adoptionsområdet.

Psykologen vælger sine arbejdsmetoder under hensyntagen til det fagets ansvar, der ligger i at påtage sig opgaven. I de etiske principper for nordiske psykologer understreges det, at psykologer skal arbejde i overensstemmelse med videnskabelige principper og underbygget erfaring (jf. de Etiske principper for Nordiske psykologer II A og psykologlovens bestemmelse om, at en autoriseret psykolog under udøvelsen af sin virksomhed er forpligtet til at udvise omhu og samvittighedsfuldhed samt at autoriserede psykologer skal udvise omhu og uhildethed ved udfærdigelse af erklæringer, som de afgiver i deres egenskab af autoriserede psykologer).

Psykologen bør endvidere gøre sig klart, at muligheden for at blive forælder er af afgørende betydning for den på gældende. Ansøgere vil ofte føle, at de skal bevise, at de kan blive gode forældre. Ansøgerne har desuden ofte i mange år forsøgt selv at få børn, og har i mange tilfælde været gennem flere behandlinger for barnløshed, herunder IVF-behandling. Ansøgere er gennemgående sunde og normale mennesker, og de bør ikke føle sig sygelig- eller mistænkeliggjorte. På denne baggrund er kravene til udtalelsens saglighed og nøjagtighed, jf. de etiske principper VI A skærpede.

LOVGRUNDLAGET

Lovgrundlaget findes bl.a. i adoptionsloven og i godkendelsesbekendtgørelsen.

Reglerne findes på Adoptionsnævnets hjemmeside: www.adoptionsnaevnet.dk

REGLERNE OM ADOPTION

Afgørelsen af, om en ansøger kan godkendes som adoptant træffes af det statsforvaltningens adoptionssamråd.

De undersøgelser af ansøgerens forhold, som er nødvendige for samrådets afgørelse, foretages af statsforvaltningen.

Undersøgelsen og godkendelsen af ansøgeren er opdelt i tre adskilte faser.

Fase 1

I fase 1 vurderes det, om ansøgeren opfylder de generelle godkendelseskrav, som stilles til ansøgerens alder, samliv, helbred, strafforhold, bolig forhold og økonomi.

Kort fortalt gælder der følgende generelle godkendelseskrav:

- ♦ der må højst være 40 års aldersforskel mellem barnet og ansøgeren,
- ♦ ansøgere, der ønsker at adoptere sammen, skal have boet sammen i
- ♦ minimum 2 år, når de indgiver ansøgningen, og de skal være gift på tidspunktet for godkendelsen,
- ♦ ansøgerens fysiske og psykiske helbredstilstand må ikke forringe mulighederne for, at adoptionsforløbet bliver til barnets bedste,
- ♦ ansøgerens bolig skal være egnet til at danne ramme for opfostring af barnet,
- ♦ ansøgeren skal have forsvarlige økonomiske forhold, og
- ♦ ansøgeren må ikke være straffet for forhold, der giver anledning til berettiget tvivl om egnetheden til at adoptere.

Hvis ansøgeren opfylder de generelle krav, giver samrådet tilladelse til, at undersøgelses- og godkendelsesforløbet kan fortsætte. Opfylder ansøgeren ikke betingelserne, giver samrådet afslag på ansøgningen.

Psykologiske undersøgelser iværksættes sjældent i fase 1. Det kan dog komme på tale at iværksætte en psykologisk undersøgelse i fase 1, hvis der er behov for at belyse en eventuel mental retardering eller en specifik psykiatrisk problemstilling.

Fase 2

Fase 2 består af et adoptionsforberedende kursus, der er obligatorisk for alle, der søger om adoption af et barn fra et andet land for første gang.

For at kunne tilmelde sig de adoptionsforberedende kurser er det en forudsætning, at man er godkendt i fase 1.

Ansøgere, der tidligere har adopteret et udenlandsk barn, kan blive pålagt at deltage i kurset, hvis samrådet vurderer, at de har behov herfor.

Hvis man ikke skal deltage i kurset, fordi man tidligere har adopteret et udenlandsk barn, kan man gå videre til fase 3. Flergangsansøgere kan vælge frivilligt at deltage i kurset, hvis der er ledige pladser.

Kursets formål er at medvirke til en kvalificering af ansøgernes beslutning om adoption, således at ansøgeren efter afsluttet kursus bedre ser sig i stand til selv at vurdere egne ressourcer i relation til det at blive adoptivforælder.

Kursets form er procesorienteret, og der veksles undervejs mellem gruppe-diskussioner, oplæg, film, casestories, paropgaver og debat. Fokus er på den enkeltes egen historie og kræver høj grad af deltageransvarlighed. Kurset bliver til i et samspil mellem kursusedeltagere og kursuslederne. Der er vandtætte skodder imellem fase 2 og fase 3, hvilket betyder, at der ikke går information om deltagernes indsats på kurset videre til statsforvaltningen. Kurset afsluttes ikke med en egentlig prøve, men det forventes at kursisterne undervejs er aktivt deltagende.

Hvert kursus bliver ledet af en kvindelig og en mandlig kursusleder.

Kurset foregår over en weekend som internatkursus og en enkelt dag - enten en lørdag eller en søndag - og afholdes fire forskellige steder i landet.

Kursets indhold er valgt med henblik på, dels at medvirke til at ansøgeren får undersøgt sit adoptionsmotiv og forældreevne, dels at informere om adoptivbarnets særlige situation, og hvad den indebærer for de kommende forældre.

Der kan læses mere om kursets indhold på [Familiestyrelsens hjemmeside](#).

Fase 3

Fase 3 kan påbegyndes, når ansøgere har deltaget i det adoptionsforberedende kursus. I denne fase skal det vurderes, om en ansøger også efter en individuel vurdering kan anses for egnet til at adoptere et barn. Statsforvaltningens sagsbehandler vil gennem en samtale med ansøgeren og et hjemmebesøg foretage en beskrivelse af ansøgeren. Under samtalerne vil det være naturligt bl.a. at berøre ansøgerens adoptionsmotiv, personlighed, interesser, fremtidsplaner, ægteskab samt kendskab og indstilling til børn.

For at blive godkendt som adoptant skal man opfylde de generelle godkendelseskrav, ligesom man efter en konkret vurdering skal kunne anses for egnet til at opfostre et adoptivbarn.

Afgørelsen af, om en ansøger også efter en individuel vurdering kan anses for egnet til at adoptere, beror navnlig på en vurdering af den pågældendes ressourcer. De psykologiske undersøgelser vil som altovervejende hovedregel blive iværksat i forbindelse med sagsbehandlingen i fase 3.

Der kan læses nærmere om regelgrundlag og praksis på Adoptionsnævnets hjemmeside www.adoptionsnaevnet.dk

ADOPTION AF DANSKE BØRN

Ved ansøgning om godkendelse som adoptant til dansk barn er forundersøgelsen ikke faseopdelt. Der tages stilling til ansøgningen efter samtaler og hjemmebesøg. Hvis ansøgerne godkendes, vil de indgå i en pulje af godkendte adoptanter, som kan få anvist de få danske børn, der frigives til adoption. Har de ikke fået barn inden for 1 år efter godkendelsen, kan Adoptionsnævnet henlægge sagen.

AKTØRER PÅ ADOPTIONSSOMRÅDET

Adoptionssamrådene

Adoptionssamrådene er nedsat af justitsministeren i medfør af adoptionsloven.

Adoptionssamrådene er placeret ved hver af de 5 statsforvaltninger. Et samråd består af et medlem med en social uddannelse, en jurist og en læge. Det juridiske medlem af adoptionssamrådet er formand for samrådet og skal være medarbejder i statsforvaltningen.

Adoptionssamrådet træffer afgørelse om, hvorvidt en ansøger kan godkendes som adoptant. Undersøgelser- og godkendelsesforløbet indebærer, at samrådet i fase 1 skal tage stilling til, om ansøgeren opfylder de generelle betingelser for at blive godkendt som adoptant. I fase 3 tager samrådet stilling til, om ansøgeren også efter en individuel vurdering kan anses for egnet til at adoptere. Samrådet fastlægger samtidig indholdet af ansøgerens godkendelse.

Undervejs i undersøgelsesforløbet kan adoptionssamrådet træffe beslutning om, at der skal iværksættes specialundersøgelser, herunder psykologiske undersøgelser, ligesom adoptionssamrådet kan træffe afgørelse om, at en ansøger, der allerede har adopteret et udenlandsk barn, skal deltage i det adoptionsforberedende kursus.

Endvidere skal samrådet i visse nærmere afgrænsede tilfælde inddrages i forbindelse med, at der bringes et konkret barn i forslag til ansøgeren (matchningsager). Endelig kan samrådet træffe afgørelse om bortfald af en godkendelse som adoptant, hvis betingelserne for at blive godkendt som adoptant ikke længere er opfyldt, eller hvis ansøgeren i øvrigt ikke kan anses for at være egnet som adoptant.

Statsforvaltningen

Statsforvaltningen varetager sekretariatsfunktionen for adoptionssamrådet.

Statsforvaltningen tilvejebringer i den forbindelse de oplysninger, der er nødvendige for, at samrådet kan træffe afgørelse i sagerne, ligesom Statsforvaltningen forbereder sagernes behandling i samrådet i øvrigt.

Statsforvaltningen træffer også afgørelse i fase 1 af undersøgelses- og godkendelsesforløbet, hvis forvaltningen vurderer, at en ansøger utvivlsomt opfylder de generelle godkendelseskrav.

Herudover udfærdiger Statsforvaltningen – når samrådet har godkendt ansøgeren som adoptant til et udenlandsk barn - en rapport om ansøgerens forhold til brug for de udenlandske adoptionsmyndigheder.

Endelig er det efter hjemtagelsen af barnet Statsforvaltningens opgave at videreforme den kommende adoptants ansøgning om adoptionsbevilling til rette afdeling i Statsforvaltningen. Statsforvaltningen er også forpligtet til at tilbyde adoptanten hjemmebesøg, dels med henblik på rådgivning, dels med henblik på udfærdigelse af opfølgende plejerapporter til barnets hjemland.

Statsforvaltningen meddeler opholdstilladelse til børn, der adopteres ved fremmedadoption.

Herudover udfærdiges adoptionsbevillingen i dag altid af Statsforvaltningen, når ansøgeren har bopæl i Danmark.

Adoptionsnævnet

Adoptionsnævnet er nedsat af justitsministeren og består af en formand og ni andre medlemmer. Justitsministeren har fastsat en forretningsorden for Adoptionsnævnet.

En af nævnets hovedopgaver er at behandle klager over afgørelser, der er truffet af adoptionssamrådene i statsforvaltningerne eller af de formidlende organisationer. Det drejer sig f.eks. om klager over et samråds afslag på ansøgning om godkendelse som adoptant og klager over et samråds eller en formidlende organisations behandling af en matchningsag. Endvidere behandler Adoptionsnævnets klager over samrådene og samrådssekretariaternes sagsbehandling i forbindelse med afgørelse af konkrete sager.

En anden hovedopgave er at føre tilsyn med adoptionsområdet. Adoptionsnævnet fører således tilsyn med adoptionssamrådene og videreformidler den praksis, som fastlægges af nævnet. Adoptionsnævnet fører endvidere tilsyn med de formidlende organisationer dels i relation til deres behandling af matchningsager, dels i relation til organisationernes virksomhed i udlandet.

Nævnets tredje hovedopgaver er at indsamle, bearbejde og formidle viden om adoptionsområdet såvel på nationalt som internationalt plan.

Herudover er det nævnets opgave at bringe danske børn i forslag til godkendte ansøgere. Når et dansk barn ønskes bortadopteret er det derfor Adoptionsnævnets opgave, blandt de ansøgere, der er godkendt til adoption af dansk barn, at vælge den ansøger, der skønnes bedst egnet til at adoptere det pågældende barn.

Endelig udpeger Adoptionsnævnet et antal børnelæger, som har til opgave at rådgive ansøgere, der har fået bragt et barn i forslag fra udlandet.

Familiestyrelsen

I henhold til adoptionsloven fastsætter justitsministeren regler om godkendelse som adoptant og om adoptionssagers behandling mv. I praksis varetages opgaverne af Familiestyrelsen.

De adoptionsforberedende kurser tilrettelægges og udbydes af Familiestyrelsen.

Der er under Familiestyrelsen nedsat en følgegruppe bestående af repræsentanter fra de relevante myndigheder og organisationer, som har til opgave at udveksle erfaring om og følge de adoptionsforberedende kurser.

Familiestyrelsen er herudover centralmyndighed i henhold til Haagerkonventionen af 1993 om beskyttelse af børn og om samarbejde med hensyn til internationale adoptioner.

Endelig meddeler Familiestyrelsen autorisation til de formidlende organisationer, og det almindelige tilsyn med organisationerne henhører ligeledes under styrelsen. Tilsynet omfatter bl.a. organisationernes generelle faglige kvalifikationer, økonomiske og organisatoriske forhold samt fastsættelse og opkrævning af formidlingsgebyrer. Det samme gælder kompetencen til at skride ind i anledning af så alvorlige forhold, at der kan blive tale om en fratagelse af autorisationen.

De formidlende organisationer

Organisationerne yder bistand til at skaffe forbindelse mellem en godkendt adoptant og et udenlandsk barn med henblik på adoption og bistand til at gennemføre adoptionen.

Justitsministeren har autoriseret to organisationer til at yde adoptionshjælp. Disse er AC Børnehjælp og DanAdopt.

Adoption og Samfund

Foreningen Adoption og Samfund har til formål at skabe de bedst mulige betingelser for adopterede og deres forældre. Foreningen tilbyder således møder med adoptanter, adoptivfamilier og adopterede, hvor medlemmer kan få gode råd og vejledning fra „erfarne“ adoptanter. Foreningen arrangerer endvidere foredrag og kurser om adoption, ligesom der er mulighed for at deltage i arrangementer, hvor adoptivbørn møder andre adopterede.

HABILITET OG TAVSHEDSPLIGT

En psykolog, der tidligere har haft kontakt til en ansøger eller har bistået samrådet i forbindelse med sagsbehandlingen i den konkrete sag, bør som altovervejende hovedregel ikke påtage sig at udfærdige en psykologundersøgelse, idet psykologen herved har en forhåndsviden om ansøgeren fra en anden sammenhæng end den aktuelle problemstilling.

Psykologens normale tavshedspligt (jf. de etiske principper IV A) gælder ikke i relation til samrådet.

PSYKOLOGENS OPGAVE

Hvis samrådet vurderer, at der – før der træffes afgørelse – er behov for en specialundersøgelse, f.eks. en psykologundersøgelse af ansøgeren, kan samrådet bestemme, at en sådan undersøgelse skal iværksættes. Samrådet vil efter specialundersøgelsen skulle vurdere sagen på ny og træffe endelig afgørelse om, hvorvidt kravene til godkendelse som adoptant kan anses for opfyldt.

Hvornår anvendes psykologiske undersøgelser?

Psykologiske undersøgelser anvendes ofte, hvor der er tvivl om en eller begge ansøgers psykiske ressourcer i forhold til det at adoptere et barn, der oftest har opholdt sig i en kortere eller længere periode på et børnehjem eller haft andre vanskelige vilkår. Det kan være, at det er ansøgerens intellektuelle ressourcer, der efter de indledende undersøgelser er rejst tvivl om. Eller det kan være deres personligheds-mæssige ressourcer, herunder deres egne tilknytningsmønstre, fleksibilitet, rummelighed, impuls kontrol, evne til at udskyde egne behov og evne til refleksion. Endvidere kan der være overvejelser om parforholdets stabilitet.

Adoptionssamrådet vil i sin henvendelse til psykologen anføre, hvad samrådet ønsker belyst i det konkrete tilfælde. Det er vigtigt at psykologen, før opgaven accepteres, gør sig klart, om han/hun har de faglige erfaringer, som er nødvendige for at foretage en undersøgelse af de specifikke forhold, der ønskes belyst, og at undersøgelsen i givet fald planlægges herudfra.

Sammen med opgaveformuleringen vil psykologen modtage sagens akter fra samrådet.

Ved den psykologiske undersøgelse er det ikke psykologens opgave at afgive en udtalelse om, hvorvidt ansøgeren er egnet som adoptant, men alene at bidrage til afklaring af de bestemte spørgsmål, der har vakt tvivl.

**Samrådet træffer
afgørelsen om
godkendelse til
adoption**

Afgørelsen af spørgsmålet om, hvorvidt ansøgeren kan godkendes som adoptant, træffes af samrådet på grundlag af en samlet vurdering af samtlige foreliggende oplysninger, herunder den foretagne undersøgelse. En eventuel undersøgelse ved psykolog bliver derfor et led i den samlede undersøgelsesprocedure.

Psykologen som påtager sig opgaven med at gennemføre en psykologisk undersøgelse, skal gøre ansøgeren klart, om psykologen arbejder som privat, som freelance eller som ansat på vegne af en institution. Hvis et arbejdssted stiller lokaler eller andre faciliteter til rådighed uden at have myndighed i sagen, bør ansøgeren gøres bekendt med dette. Hvis psykologen som freelance bruger sit arbejdssteds lokaler, skal dette være efter aftale med arbejdsstedets leder. Når akterne modtages bør psykologen oplyse ansøgeren og samrådet om tidsrammen for undersøgelsen, og hvornår undersøgelsen vil kunne påbegyndes og afsluttes.

UNDERSØGELSENS FORLØB

Den indledende samtale

På baggrund af de fremsendte akter lægges en foreløbig arbejdsplan for undersøgelsen. Psykologen bør i den forbindelse overveje hvilke metoder det er relevant og tilstrækkeligt at anvende i forhold til de problemstillinger, der ønskes belyst.

Der bør ikke ske vurderinger på grundlag af journaloplysninger, men disse bør give anledning til tilrettelæggelse af forløbet fra psykologen.

Psykologen bør, inden det første møde med ansøgeren, læse sagens akter, ikke mindst beskrivelsen fra sagsbehandleren.

Den indledende samtale med ansøgeren har til formål at skabe kontakt og tillid, således at ansøgeren så vidt det er muligt føler sig tryk og motiveret for at indgå i undersøgelsen. Under den indledende samtale bør det præciseres, at der ikke er tale om at etablere en fortrolig behandlingskontakt under tavshedspligt. Der er derimod tale om en sagkyndig undersøgelse, der skal munde ud i en erklæring, som ansøgeren gøres bekendt med, hvorefter den sendes til samrådet.

Ved den indledende samtale orienteres ansøgeren kort om, hvad psykologen på forhånd har fået af oplysninger. Ansøgeren bør have mulighed for at kommentere oplysningerne. Ansøgeren orienteres om undersøgelsens form og indhold, herunder hvilke spørgsmål samrådet ønsker belyst. Såfremt psykologen ønsker at anvende

psykologiske tests skal begrundelsen herfor fremlægges klart og forståeligt for ansøgeren, ligesom der bør oplyses om, hvad testen kan belyse, samt hvordan og hvor testningen skal foregå. Psykologen skal sikre sig, at ansøgeren forstår, hvad der ønskes undersøgt.

Den kliniske undersøgelse

Undersøgelsen tilrettelægges afhængig af den opgave psykologen har fået af samrådet.

De kliniske samtaler og den eventuelle testning bør foregå i lokaler, der er egnet til formålet. Der bør være tilstrækkelig ro til, at ansøgeren føler, at han/hun kan yde sit bedste. Lysforhold etc. bør være i orden.

Psykologen må derfor gøre sig klart, hvilke former for psykologiske undersøgelser, der bedst kan bidrage til at afklare de spørgsmål, samrådet har stillet.

Den kliniske undersøgelse bør altid indeholde en eller flere samtaler og kan – afhængig af den opgave, som psykologen har fået af samrådet – tillige indeholde kognitive og projektive test. Hvis der anvendes psykologiske tests skal det fremgå klart og forståeligt af erklæringen, hvordan psykologen er nået fra testresultaterne til vurderingen af ansøgeren.

Den afsluttende samtale

Efter den indledende samtale, de kliniske samtaler samt evt. testning udfærdiger psykologen sin erklæring.

Ansøgeren bør have tilbudt en efterfølgende samtale, hvor resultaterne af undersøgelsen i sin helhed gennemgås.

Det er vigtigt, at ansøgeren føler sig hørt og så vidt muligt kan genkende sig selv i erklæringen.

Psykologen bør tage hånd om ansøgeren i denne situation og sikre sig, at vedkommende i videst muligt omfang har forstået indholdet af erklæringen.

Hvis ansøgeren har bemærkninger til psykologens erklæring, bør disse refereres, og psykologen bør vurdere, om dette giver anledning til yderligere undersøgelser, kommentarer og/eller ændringer i rapporten.

Erklæringen skal stiles og sendes til samrådet, der sender kopi til ansøgeren med henblik på eventuelle yderligere bemærkninger.

ERKLÆRINGENS OPBYGNING

Ved udformningen af erklæringen bør den systematik, der anvendes i undersøgelsen, også finde anvendelse ved udformningen af de præmisser, der danner endelig baggrund for den sammenfattende vurdering.

Erklæringen bør udformes med en klar skelnen mellem oplysninger og vurderinger og bl.a. indeholde følgende oplysninger:

Opdragsgiver samt hvilke spørgsmål, der ønskes belyst.

Oplysning om undersøgelsens tilrettelæggelse og forløb. Herunder bør psykologen fagligt redegøre for undersøgelsens tilrettelæggelse og begrundelser for eventuel anvendelse af psykologiske tests.

Indholdet af de kliniske samtaler. Det er af betydning, at ansøgeren kan genkende de oplysninger, vedkommende har givet. Erklæringens afsnit med referat af de kliniske samtaler bør afsluttes med psykologens vurdering af ansøgerens kontakt, indlevelsesevne, evne til refleksion og andre væsentlige forhold, som samtalerne har belyst.

Resultater af evt. psykologisk testning. Resultaterne af de enkelte tests bør refereres separat, således at det fremgår, hvilke tests der danner baggrund for hvilke vurderinger.

Det er endvidere vigtigt, at det klart fremgår, hvornår der er tale om faktuelle oplysninger, hvornår der er tale om resultater af eventuelle tests, og hvornår der er tale om vurderinger.

En sammenfattende vurdering af de spørgsmål, som samrådet har stillet på baggrund af de kliniske samtaler og den evt. kliniske testning.

Erklæringen stiles til samrådet. Unødig psykologfaglig sprogbrug bør derfor undgås og nødvendigt psykologfagligt sprog forklares.

Det skal af erklæringen fremgå, hvorfor psykologen har valgt at anvende de psykologiske tests, som er inddraget i undersøgelsen. Endvidere skal sammenhængen mellem de kliniske samtaler, de eventuelle testresultater og de endelige vurderinger fremgå klart og forståeligt.

Psykologen skal være opmærksom på, at det er samrådet, der træffer afgørelsen om ansøgeren kan godkendes som adoptant. Det er altså ikke psykologen, der tager stilling til ansøgerens egnethed.

OPBEVARING AF UNDERSØGELSESMATERIALET

Såfremt psykologen er ansat af den myndighed, der rekvirerer undersøgelsen, skal undersøgelsesmaterialet opbevares af institutionen, efter de regler, der gælder om opbevaring af psykologmateriale.

Hvis der er tale om en privatpraktiserende psykolog bør psykologen tilbagesende det modtagne sagsmateriale og opbevare sin egen journal og sin erklæring efter anvisninger i psykologlovens §14.